

**TILSYNSUTVALGET
FOR DOMMERE**

**TU-SAK NR 46/03 - KLAGE FRA A PÅ FØRSTELAGMANN B,
X LAGMANNSRETT**

Tilsynsutvalget for dommere har i møte 15 desember 2003 truffet vedtak i ovennevnte klagesak.

Vedtaket er truffet av nestleder Jon Høyland, medlemmene Halvor Kjølstad, Trine Buttingsrud Mathiesen og Wenche Frogn Sellæg, og varamedlem Kari Mjølhus. Utvalgets leder, Anne Lise Rønneberg, har fratrudd som inhabil.

A innga den 08 10 03 klage på førstelagmann B i X lagmannsrett for uriktig avgjørelse og krenkende dommeratferd i forbindelse med behandlingen av gebyrspørsmålet ved et kjæremål. Førstelagmann B ble forelagt klagen ved brev av 10 11 03 og har gitt svar til utvalget i brev av 12 11 03. Brevet er sendt klager til orientering 24 11 03. Det har ikke foranlediget ytterligere innlegg fra klager.

Klager – A - har vist til at X lagmannsrett har nektet å betale ham tilbake et rettsgebyr på kr 4 200,- som Y skifterett urettmessig har mottatt for et kjæremål til lagmannsretten. Han hevder at han i strid med rettsgebyrloven er blitt tvunget til å betale rettsgebyr i sak mot arbeidsgiver. A krevde seg i brev til lagmannsretten fritatt for betaling av rettsgebyr i saken i medhold av rettsgebyrloven § 10 punkt 10.

I svarbrev til A av 02 10 03 skrev førstelagmann følgende:

”Gebyrfritaket i rettsgebyrloven § 10 punkt 10 gjelder saker som behandles etter de særlige regler i arbeidsmiljøloven, og som reises av arbeidsgiver. Den foreliggende sak gjaldt et kjæremål over skifterettens nektelse av å ta Deres begjæring om konkurs hos C til følge. Gebyrfritaket etter rettsgebyrloven § 10 punkt 10 kommer følgelig ikke til anvendelse.”

I klagen viser A til første setning i brevet fra B, hvor det står at gebyrfritaket gjelder saker som reises av *arbeidsgiver*. ”Dette er direkte vrøvl”, skriver A, ”gebyrfritaket gjelder saker *mot* arbeidsgiver, når saken gjelder arbeidsforhold (lønnskrav) og reises *av* arbeidstaker”. A skriver at han ble kvalm og dårlig av å lese førstelagmann B`s redigering av rettsgebyrloven og at han oppfatter B`s opptreden som svært krenkende.

Innklagede – førstelagmann B – har til dette uttalt:

”Mitt brev av 2 oktober 2003 ble diktert i all hast og dessverre undertegnet uten tilstrekkelig korrekturlesning. Som følge av dette inneholder brevet en feilaktig gjengivelse av rettsgebyrloven § 10 nr 10. Dette har jeg beklaget i brev av 7 november 2003 til A. Kopi vedlegges.

Hensikten med brevet av 2 oktober 2003 var ganske enkelt å forklare A at han ikke kunne få refundert det innbetalte gebyr i anledning av kjæremålet til lagmannsretten, siden saken ikke gikk inn under unntaket i rettsgebyrloven § 10 nr 10. Den feilaktige gjengivelse av bestemmelsen er uten betydning for dette spørsmålet.”

Tilsynsutvalget for dommere ser slik på saken:

Tilsynsutvalget har funnet det åpenbart unødvendig å høre partenes muntlige forklaringer, jf domstoloven § 238 annet ledd annen setning. Ingen av partene har heller bedt om å få gi forklaring muntlig.

Utvalget har ikke adgang til å vurdere rettsavgjørelser som kan angripes ved kjæremål eller anke, jf domstoloven § 236 fjerde ledd. Gebyrfastsettelsen er en avgjørelse som kan påkjæres. Tilsynsutvalget har dermed ikke kompetanse til å prøve om avgjørelsen er riktig. Så langt må klagen derfor avvises.

Utvalget forstår klagen slik at A i tillegg anfører at førstelagmann B har opptrådt i strid med god dommerskikk ved å gjengi rettsgebyrloven feil.

Det er i forarbeidene til disiplinærordningen lagt til grunn at utvalget må ha anledning til å vurdere om det i en avgjørelse, uten at det var nødvendig, er anvendt uttrykk som er unødig sårende eller infamerende for parten. Utvalget må derfor kunne prøve om B i gebyravgjørelsen uttrykte seg unødig krenkende overfor klager.

Utvalget har forståelse for at A reagerte da han i et spørsmål som var av viktighet for ham, så at lovbestemmelsen var feil gjengitt. Særlig gjelder det hvis han ikke straks forsto at det dreiet om en ren skrivefeil, og fryktet at feilen hadde betydning for avgjørelsen.

Det er imidlertid for utvalget åpenbart at førstelagmann B ikke kan bebreides å ha opptrådt unødig krenkende overfor A. Allerede ved en mer nøytral lesning av avgjørelsen fremstår det som klart at det dreier seg om en ren feilskrift. B har i brev av 07 11 03 til A beklaget feilen og redegjort for gebyrreglene og den videre saksbehandling. Tilsynsutvalget kan etter dette ikke se at førstelagmann B har opptrådt i strid med god dommerskikk, og det er ikke grunnlag for disiplinærtiltak.

Slutning:

1. Klagen avvises så langt den gjelder påstand om uriktig avgjørelse.
2. For øvrig finner utvalget ikke grunnlag for å anvende disiplinærtiltak overfor førstelagmann B.

Tilsynsutvalgets vedtak kan ikke påklages etter forvaltningslovens regler. Partene i saken kan bringe tilsynsutvalgets vedtak inn for tingretten ved søksmål. Søksmålsfristen er to måneder etter at partene ble underrettet om tilsynsutvalgets vedtak. Det vises nærmere til domstoloven § 239.